

Eva Machková

O mně

Dramatickou výchovou se zabývám přes padesát let. Vyrůstala jsem v Mladé Boleslavi, po maturitě jsem studovala divadelní vědu na DAMU (1950 - 54), tři roky jsem pracovala jako lektorka v Městském divadle v Ml. Boleslavi. V letech 1964 - 70 jsem dálkově vystudovala pedagogiku na FF UK. Od roku 1961 až do odchodu do důchodu (1989) jsem pracovala jako odborná pracovníce ÚKVČ (dříve ÚDLUT, nyní NIPOS-ARTAMA), metodického pracoviště pro amatérské umělecké aktivity. Od 60. let jsem budovala základnu české dramatické výchovy organizačně (přehlídky dětských souborů), publikační i vzdělávací činností, a vytvořila jsem i okruh spolupracovníků - vedoucích souborů, učitelů tehdejších LŠU a lektorů; v letech 1964 - 74 jsem redigovala časopis Divadelní výchova. V roce 1992 jsem zakládala Katedru výchovné dramatiky na DAMU v Praze a první tři roky jsem jí vedla, od r. 1995 na ní působím jako pedagog se zaměřením na didaktiku dramatické výchovy a na problematiku námětů a látek pro DV.

Narozena: 12. března 1931
jako Eva Kuklínková
Bydliště: Praha 13 - Hůrka

www.evamachkova.cz

Publikační činnost

- vydává řadu odborných knih a tím přispívá k rozvoji dramatické výchovy
- **cena Hlávkovy nadace** za celoživotní dílo (2019)

Dětství a rodina

- vyrůstala v Mladé Boleslavi
- tatínek Josef pracoval jako technický úředník v mladoboleslavské Škodovce
- velmi společenská rodina, která se často scházela
- 1. září 1937 se chystá poprvé na základní školu, kde si dvakrát neužila - dle jejích slov to bylo velmi chaotické a dostupnost ke vzdělání začala být opravdu těžká, zvláště když začaly popluchy

„Člověk musí něco
dělat,
aby něco bylo.“

8letá Eva

- nastal velký zlom v jejím dosavadním životě
- v roce 1939 propuká obávaná 2. světová válka
- padla mnohá nacistická omezení, jako například zákaz poslouchání zahraničních rozhlasů

9. květen 1945

- naše hrdinka se stává svědkem bombardování Mladé Boleslavi – její šťastné vzpomínky na dětství se otočily v prach...

vzpomínka:

„Učila mě reformní učitelka Ludvíková. A já jsem po vystudování dvou vysokých škol včetně pedagogiky našla svoje sešity z první třídy a zjistila jsem, že jsem byla dyslektik, dyskalkulík, dysgrafik – všechno, co bylo špatné. Ale nikdo to tehdy nepojmenoval, neměla jsem alibi a paní učitelka to přecházela s takovou elegancí, že mě to nezamíndrákovalo.“

„V pohádce najdete úplně všechno o životě, o rodině, o tom, jak se lidi vzájemně snášej - nesnášej. Není to jenom dobro a zlo.“

Konec války a nový začátek

- práva na vysoké škole mění za DAMU, které předurčí její celoživotní cestu
- gymnázium, taneční a návštěvy divadel

Pracovní zkušenosti

- Mladoboleslavské divadlo - nepříjemná zkušenost, která ji od divadla odrazuje
- po odchodu z divadla začíná pracovat jako ústřední metodička, organizovala dětské amatérské přehlídky
- po návratu do Prahy prošla Divadelním ústavem a v roce 1961 se ujala místa v Ústředním domě lidové umělecké tvořivosti (ÚDLUT), kde působila 27 let, organizovala mj. přehlídky Jiráskův Hronov
- od roku 1964 dálkově studovala pedagogiku
- tři roky si užívá poklidný život českého důchodce, když najednou přichází radikální změna...
- začátkem ledna se ukázalo, že: „Školství bez dramatické výchovy nemůže žít,“ proto 1. ledna 1992 opět nastupuje na DAMU (zakládá Katedru výchovné dramatiky a tři roky ji vede), od roku 1995 zde působila jako pedagog. Dodnes s DAMU spolupracuje jako odborný konzultant a je stále publikačně aktivní.